

Derniéra

Cop

Už nic neříkej, dál si nezvykej,
stát tam, kde bych možná moh' stát i já.
Bůh ví, že bylo málo dní, kdyby za to stál
snít o tom, že možná příště.
Já to raděj vzdávám, nech to už být.

V divokejch peřejích hledám kam řeky plynou,
brodím se nadějí, že klid moře znám.
Až vody uplavou, bláto a prach tu zbydou
potom možná dám si říct.
Teď to ale vzdávám, teď nech mě být.

Co bylo, už tady není,
zapomeň, časy se mění,
dáme si v původním znění
svou derniéru a pak konec umění.

Už vidím oceán, už se dech můj tají,
vodopád, co přejít nejde, dělí však nás.
Zpátky k pramenům, jenže ty vysychaj
co bylo není.
Takže já to zase vzdávám, není kam jít.